

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w O.I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marcin Korajczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Bożena Klos

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lipca 2014 r. w O.

sprawy z wniosku dłużnika **J. N. (1)**

z udziałem wierzycieli **(...) Bank (...) S.A. w G., (...) Banku S.A. w W.**

w przedmiocie wniosku dłużnika o ograniczenie egzekucji

postanawia:

1. oddalić wniosek;
2. zasądzić od J. N. (1) na rzecz wierzycieli (...) Bank (...) S.A. w G. oraz (...) Bank S.A. w W. kwotę po 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

/-/M. K.

Sygn. akt I Co 548/14

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2014 r. **J. N. (1)** wniósł o zwolnienie z egzekucji kwoty 16.898,14 zł, znajdującej się na jego rachunku bankowym prowadzonym przez Bank (...) S.A., wpłaconej przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (dalej również ARiMR) na podstawie decyzji nr (...), zajętej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w O.– G. K. w sprawach egzekucyjnych o sygn. akt Km 29663/13 oraz II Km 61/11, prowadzonych z wniosku (...) Bank (...) S.A. w G. oraz (...) Bank S.A. w W..

Uzasadniając żądanie pisma zatytułowanego „pozew”, J. N. (1) wskazał, iż komornik sądowy dokonał zajęcia jego rachunku bankowego, na który została przelana przez ARiMR sporna kwota z tytułu dopłat bezpośrednich do gospodarstwa rolnego. Podniósł, iż na podstawie art. 831 § 1 pkt. 7 k.p.c. kwota ta jest wyłączona spod egzekucji.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w O. postanowił zmienić tryb rozpoznania sprawy oraz podjąć ją i prowadzić w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym (k. 17)

Zajmując stanowisko w sprawie **Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w O.– G. K.** wniósł o oddalenie tego wniosku i o nie zwalnianie spod egzekucji rachunku bankowego J. N. (1).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie Komornik wskazał, iż niniejszej sprawie art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. nie ma zastosowania. Podkreślił, że „wierzitelności” przysługujące dłużnikowi od ARiMR tytułem dopłat bezpośrednich nie podlegają zajęciu egzekucyjnemu. Jednakże podniósł, iż zasada ta nie ma jednak zastosowania do dopłat, które wpłynęły już na rachunek bankowy dłużnika, gdyż podlegają one egzekucji na zasadzie art. 899 i nast. k.p.c.

W odpowiedzi na wniosek o zwolnienie spod egzekucji wierzyciel **(...) Bank S.A. w W.** wniósł o odrzucenie bądź oddalenie wniosku dłużnika w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

(...) Bank S.A. w W. podniósł, iż wniosek o ograniczenie egzekucji został wniesiony po terminie, co uzasadnia jego odrzucenie. Uzasadniając żądanie oddalenia wniosku wierzyciel wskazał, iż dłużnik nie posiada żadnych wierzitelności przysługujących mu z budżetu państwa, które mogłyby zostać wyłączone z egzekucji. Nadto, wskazał, iż kwota 16.898,14 zł przelana przez ARiMR nie jest już wierzitelnością dłużnika przysługującą mu od ARiMR, a stała się wierzitelnością z jego rachunku bankowego, która nie podlega wyłączeniu spod egzekucji. Podkreślił, iż z chwilą przelania przyznanej dłużnikowi kwoty na sporny rachunek bankowy utraciła ona charakter dopłaty bezpośredniej.

Wierzyciel **(...)Bank (...)S.A. w G.** w odpowiedzi na wniosek dłużnika wniósł o oddalenie jego żądania w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. Wskazał, iż przedmiotem egzekucji z rachunku bankowego jest wyłącznie wierzitelność pieniężna posiadacza rachunku, nie zaś wierzitelność przysługująca mu z budżetu państwa. Podkreślił także, iż dla skuteczności egzekucji nie ma znaczenia pochodzenie środków na rachunku bankowym, co uzasadnia oddalenie żądania dłużnika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w O.– G. K. prowadzi egzekucję w sprawach o sygn. akt Km 29663/13 oraz Km 61/11 z wniosku (...) Bank (...) S.A. w G. oraz (...) Bank S.A. w W.. Sprawę egzekucyjną z wniosku wierzyciela (...) Bank S.A. w W. przekazano mu do prowadzenia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. – K.– B. B. w dniu 28 lutego 2014 r.

W dniu 3 października 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W. – K. – B. B. dokonał zajęcia wierzitelności znajdujących się na rachunku bankowym dłużnika J. N. (1) w banku (...) S.A.

W dniu 17 lutego 2014 r. na rachunek bankowy dłużnika J. N. (1) w banku (...) S.A. wpłynęła kwota 16.898,14 zł stanowiąca wypłatę od (...) tytułem dopłat bezpośrednich do gospodarstwa rolnego, która na skutek zajęcia rachunku bankowego dokonanej uprzednio nie została wypłacona dłużnikowi.

J. N. (1) wezwał swoich wierzycieli (...) Bank (...) S.A. w G. oraz (...) Bank S.A. w W. do wyłączenia z egzekucji kwoty 16.881,10 zł wpłaconej przez ARiMR na należący do niego zajęty rachunek bankowy w banku (...) S.A.

(**dowód:** zajęcie wierzitelności z dnia 5 marca 2012 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w O.– G. K. – k. 9, postanowienie o oddaleniu wniosku o wyłączenie z egzekucji Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. – K.– B. B. z dnia 28 lutego 2014 r. – k. 10, postanowienie o przekazaniu sprawy egzekucyjnej zgodnie z właściwością Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. – K.– B. B. z dnia 28 lutego 2014 r. – k. 11, zestawienie operacji na rachunku bankowym dłużnika – k. 6 – 8, wezwanie z dnia 20 lutego 2014 r. z potwierdzeniem nadania – k. 4, wezwanie z dnia 20 lutego 2014 r. z potwierdzeniem nadania – k. 5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, które nie były w toku postępowania kwestionowane przez strony. Wobec tego, Sąd postanowił dać im wiarę i uwzględnić je jako przydatne w sprawie.

Sąd wezwał również na termin posiedzenia dłużnika oraz przedstawicieli wierzycieli celem ich wysłuchania przed wydaniem orzeczenia w sprawie, jednakże ani dłużnik ani przedstawiciele wierzycieli na wyznaczone posiedzenie nie stawili się, rezygnując tym samym z prawa do wypowiedzi.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie J. N. (1) wniósł o wyłączenie z egzekucji komorniczej kwoty 16.898,14 zł znajdującej się na jego rachunku bankowym prowadzonym przez Bank (...) S.A., wpłaconej mu przez ARiMR na podstawie decyzji (...) -2013- (...) tytułem dopłat bezpośrednich do gospodarstwa rolnego.

Dłużnik swoje żądanie oparł na treści art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c., zgodnie z którym nie podlegają egzekucji wierzytelności przypadające dłużnikowi z budżetu państwa lub od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.) przed ukończeniem udzielania tych świadczeń, w wysokości 75% każdorazowej wypłaty, chyba że chodzi o wierzytelności pracowników dłużnika lub świadczeniodawców, o których mowa w art. 5 pkt 41 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Zgodnie z prezentowanym przez dłużnika stanowiskiem, sporna kwota stanowi wierzytelność przysługującą mu z budżetu państwa, co uzasadnia wyłączenie jej z prowadzonej egzekucji.

W ocenie Sądu stanowisko dłużnika nie zasługiwało na aprobatę.

Sąd rozpoznając niniejszą sprawę, ustalając czy dopuszczalne jest prowadzenie egzekucji w stosunku do kwoty, jaka wpłynęła na zajęty przez komornika rachunek bankowy, a wypłacona dłużnikowi przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa tytułem dopłat bezpośrednich z Unii Europejskiej, zobligowany był ustalić w pierwszej kolejności, jaki charakter posiada sporna kwota znajdująca się na zajęтым rachunku bankowym dłużnika oraz czy uzasadnia on zastosowanie w stosunku do niej art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c.

W ocenie Sądu kwota wypłacona przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa tytułem dopłat bezpośrednich z Unii Europejskiej nie podlega zwolnieniu spod egzekucji. Zwolnieniu spod egzekucji podlega jedynie wierzytelność przypadająca rolnikowi z tego tytułu.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, należności ustalane w drodze decyzji administracyjnej lub wierzytelności wynikające z umów z tytułów płatności określonych w odrębnych przepisach, realizowanych przez Agencję ze środków publicznych pochodzących z funduszy Unii Europejskiej oraz krajowych środków publicznych przeznaczonych na ich współfinansowanie, nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Interpretacja powołanego przepisu winna jednak oceniać wskazane należności w kategoriach „wierzytelności” przysługujących rolnikowi od Agencji ze środków pochodzących z budżetu państwa oraz funduszy Unii Europejskiej, nie zaś w kategorii „środków wypłaconych” z tego tytułu. Zgodnie z tym, należności te nie podlegają zajęciu przez komornika na etapie istnienia tej wierzytelności względem dłużnika w ARiMR. Komornik nie może zatem zażądać od ARiMR aby Agencja przekazała na jego konto bankowe w sprawie egzekucyjnej przez niego prowadzonej, należność na poczet zaspokojenia długów danego rolnika.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że ochrona zajęcia omawianej wierzytelności traci moc w przypadku, gdy ARiMR dokonuje przelewu przysługującej dłużnikowi należności na należący do niego rachunek bankowy, bądź też wypłaca ją bezpośrednio dłużnikowi. Dłużnik nie ma już wtedy żadnej wymagalnej wierzytelności przysługującej mu od ARiMR, gdyż została ona skutecznie spełniona. Powołany przepis chroni zatem przed zajęciem egzekucyjnym wyłącznie należności pieniężne lub wierzytelności pozostające w dyspozycji Agencji, nie zaś należności i wierzytelności znajdujące się na rachunku osobistym skarżącego, choćby uprzednio pochodziły z bezpośrednich dopłat z Unii Europejskiej (por. wyrok Sądu Okręgowego w S.z dnia 18 października 2013 r., IV Ca 514/13, <http://orzeczenia.ms.gov.pl>).

Prezentowane powyżej stanowisko tutejszego Sądu potwierdzenie interpretacji omawianych przepisów zaprezentowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości – zawierające niejako interpretację legalną omawianych przepisów - w sprawie komorniczych zajęć dopłat bezpośrednich na rachunkach bankowych, na gruncie art. 11 c (obecnie art. 32) ustawy z dnia 28 listopada 2001 r. o zmianie ustawy o utworzeniu ARiMR i innych ustaw. Jak wynika z omawianych interpretacji dołączonych do akt sprawy, powołany artykuł nie wyklucza dokonywania zajęć przez komorników rachunków bankowych rolników otrzymujących dopłaty ze środków EFOiGR i prowadzenia egzekucji z wierzytelności z tych rachunków bankowych. Jak wskazuje Ministerstwo Sprawiedliwości, zgodnie z powołanym przepisem Agencja nie może przekazywać należnych rolnikom dopłat na rachunki wskazane przez komorników, a jedynie na rachunki wskazane przez beneficjentów dopłat, co nie pozwala na całkowite zwolnienie dopłat z egzekucji komorniczych.

Co więcej, prezentowana interpretacja nie wyklucza wzajemnej relacji art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. i treści art. 11 c (obecnie art. 32) ustawy z dnia 28 listopada 2001 r. o zmianie ustawy o utworzeniu ARiMR i innych ustaw. Należy bowiem zauważyć, że konstruując treść obu omawianych przepisów ustawodawca posłużył się w obu przypadkach pojęciem „wierzytelności”, tym samym poza ochroną przeciwegzekucyjną, a przewidzianą przez ustawodawcę, pozostały środki już wypłacone każdorazowo ich beneficjentowi.

Podkreślić należy również, iż nadmiernie rozszerzająca wykładnia art. 831 § 1 pkt 7 k.p.c. w zw. z art. 32 ustawy o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, prowadziłaby do nieuzasadnionej rozszerzonej ochrony dłużnika o statusie rolnika, otrzymującego dopłaty bezpośrednie. Tak szeroka ochrona godziłaby w uzasadnione interesy wierzyciela, uniemożliwiając mu tym samym prowadzenie skutecznej egzekucji z majątku dłużnika. Wskazać należy, iż dłużnik odpowiada za swoje zobowiązania całym swoim majątkiem, a zwolnić go z tego obowiązku mogą jedynie precyzyjne zwolnienia ustawowe, które w niniejszym stanie faktycznym nie mają zastosowania.

Wskazać również trzeba, iż zasady ograniczania egzekucji z majątku dłużnika - rolnika określa art. 830 k.p.c. wraz z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 maja 1996 r. w sprawie określenia przedmiotów należących do rolnika prowadzącego gospodarstwo, które nie podlegają egzekucji sądowej. Rozporządzenie to nie wymienia jednak w swej treści kwot dopłat bezpośrednich do gospodarstw rolnych wypłacanych przez ARiMR, jako środków wyłączonych z egzekucji komorniczej, a tym samym również i ten argument przemawia za dopuszczalnością prowadzenia egzekucji w stosunku do środków finansowych wypłaconych rolnikowi przez ARiMR.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił wniosek J. N. (2) jako nieuzasadniony. Zdaniem Sądu rozpoznającego sprawę w niniejszym składzie egzekucja może być prowadzona do omawianych środków.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., stanowiącego jedną z podstawowych zasad rozstrzygania o kosztach postępowania, czyli zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zgodnie, z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie) zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23 czerwca 1951 r., C 67/51, LEX nr 160313; orzeczenie SN z 27 sierpnia 1962 r., II CZ 103/62, LEX nr 106006).

Zgodnie z tym, Sąd zasądził na rzecz wierzycieli (...) Bank (...) S.A. w G. oraz (...) Bank S.A. w W. od dłużnika J. N. (1) kwotę po 617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. O kosztach zastępstwa prawnego Sąd orzekł na podstawie § 10 ust. 1 pkt 7 w zw. a § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, uwzględniając wysokość opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.

SSR Marcin Korajczyk

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

SSR Marcin Korajczyk